

EGY SIKERKORSZAK MÉLTÓ LEZÁRÁSA

Miért éppen Zuluk? – tették fel többen is a kérdést. Ami arra vonatkozott, hogy miért ezen a fantáziánéven versenyeznek az utóbbi időben rendszeresen a búcsi csapataim a Katedra Történelemversenyen. Pontosabban már csak versenyeztek, mert a 2016/2017-es tanévvel lezárult ez a meglehetősen sok sikert hozó időszak, amely négy első, egy második és egy harmadik helyezéssel gazdagította a búcsi Katona Mihály Alapiskola eredménylistáját.

A 2011/2012-es tanév elején, amikor el kellett küldeni a nevezést a szlovákiai magyar tanítási nyelvű iskolák legpatinásabb versenyére, a csapat egyik tagja azzal állt elő, hogy hadd versenyezzenek Zuluk néven. A trió másik két tagja támogatta az ötletet, én pedig áldásom adtam rá. Általában nem nagyon szólok bele a névválasztásba, amíg a tanítványaim valamilyen extrém ötlettel elő nem hozakodnak. Ezt nem ítélem annak, így aztán hat éven át egy dél-afrikai fekete népcsoport nevét felvéve versenyzett a legnagyobb múltú hazai történelemversenyen a Katona Mihály Alapiskola mindenkori zászlóshajója. Azért tartott éppen hat évig, mert addig volt meg az egymást követő csapatok között a kontinuitás. Vagyis az aktuális csapat legalább egy tagja szerepelt az előző évi trióban is.

A 2016/2017-es tanévben a Katedra Történelemverseny témája Magyarországnak a szatmári békétől a reformkorig (1711-1825) terjedő időszaka volt. E témakör egyáltalán nem tartozik a diákok kedvencei közé, a tanórákon sem. Uralkodók, háborúk, reformok, rendeletek sokasága, nyelvújítás, nemzeti éb-

redés – számtalan nehezen leküzdhető labirintus. A búcsi Zuluk Bajkai Bence, Molnár Orsolya, Pogrányi Chiara összetételben neveztek be a versenybe. (Valamennyien kilencedikes tanulók voltak.) Az ötfordulós levelező részt sikerrel vették, holtversenyben a 3-5. helyen kvalifikálták magukat az országos döntőbe. A fináléra való felkészülés előtt azonban kényszerből változtatni kellett a csapat összetételén. Pogrányi Chiara hosszabb ideig kórházi kezelésre szorult, ezért a csapatban a helyét a szintén kilencedikes Đurkovič Enikő vette át.

A dunaszerdahelyi országos döntőben hamar kiderült, hogy az első hely sorsa a komáromi Munka Utcai Alapiskola Három testőr nevű csapata és a búcsi Zuluk között dől majd el. Ez a két csapat kiemelkedett a 16 csapatot számláló mezőnyből. A nyolc fordulóból álló fináléban a Testőrök rajtoltak jobban, az első két körben 5 pontos előnyre tettek szert. A Zuluk azonban fokozatosan jöttek fel: a hatodik fordulóban a térképes feladattal ledolgozták a hátrányt. Az utolsó két forduló nem hozott döntést, így a verseny történetében korábban még nem tapasztalt helyzet állt elő: a szervezők két győztest hirdettek ki. Ez egyben azt is jelentette, hogy a búcsi Katona Mihály Alapiskola versenyzői az utolsó öt versenyen négyszer állhattak fel a képzeletbeli dobogó legfelső fokára.

Kik is voltak az utolsó győztes búcsi Zuluk?

Molnár Orsolya. Tapasztalt versenyző, sok műveltségi vetélkedő (többször első helyezett) résztvevője volt. Sikerral

szerepelt több esszéíró versenyen is. A sportban sem utolsó, egyúttal kiváló táncos. Korábban a Kisbojtár, majd az Ifjú Szívek tagja. Nem véletlenül folytatja középiskolai tanulmányait a pozsonyi Duna utcai gimnáziumban.

Đurkovič Enikő. Már hetedeikes korától győzködtem, hogy próbáljuk meg egyszer együtt a versenyzést. Most végre összejött, igaz, némi vargabetűvel. Végtelenül szorgalmas, megbízható. Nagyon jó memóriával rendelkezik, ami egy történelmi versenynél nem hátrány. Bár utólag került a csapatba, ezt végképp nem lehetett észrevenni. Nagyon jól beilleszkedett a társaságba. Jelenleg a bátorkeszi Magán Szakközépiskolában tanul. Saját elmondása szerint már be is szervezték az ottani történészcsapatba.

Bajkai Bence. A „csapat bölcse” volt. Rá igazán érvényes a mondás, hogy „ritkán szól, de akkor nagyot”. Amikor a többieknél időnként megállt a tudomány, jött Bence, és átsegítette a társakat a nehézségeken. Különben sokkal inkább természettudományos beállítottságú: matematika-, fizika-, kémiaversenyek állandó, nem egy esetben sikeres résztvevője volt. Jelenleg az érsekújvári Jedlik Ányos Elektrotechnikai Szakközépiskola diákja, ahonnan csupa jó híreket kapunk felőle.

Mivel mindhárom diák elhagyta a búcsi alapiskolát, Zuluk nevű csapat – immár a kontinuitás hiányában – a jövőben nem indul az intézmény színeiben. Lesznek persze mások, más fantázianevekkel; hogy aztán milyen sikerrel, az már a jövő zenéje.

Pelle István, felkészítő tanár